

13-12-2016

ఉదయము మురళి

ఓంశాంతి

“బాప్ దాదా”

మధువనము

“మధురమైన పిల్లలారా - మీకు అపారమైన ఈశ్వరీయ సుఖము లభిస్తుంది. అందువలన మీరు

మాయావీ సుఖాలను లెక్క చేయరాదు. ఆ సుఖము కాకిరెట్టతో సమానమైనది”

ప్రశ్న:- తండ్రికి పిల్లలందరి పై గల ఒకే ఒక ఆశ ఏది? సమా:- నా పిల్లలందరూ బాగా చదువుకొని సింహాసనాధికారులుగా అవ్వాలి అనగా తండ్రి భుజాల పై కూర్చోవాలని తండ్రి ఆశ. ఎవరు ఎంత సుగంధాన్ని వ్యాపింపజేస్తున్నారు, ఏ దుర్వాసన లేదు కదా? అని తండ్రి గమనిస్తున్నారు. కావున పిల్లలు కూడా అటువంటి పురుషార్థములో లగ్నమవ్వాలి. ఎప్పుడు కూడా కర్మేంద్రియాలతో ఎలాంటి వ్యతిరేక కర్మలు చేయరాదు.

పాట:- ఈ ప్రపంచము మాలినా, మేము మారము,..... (బడల్ జాయ్ దునియా న బడల్ ంగ్ హమ్,.....)

ఓంశాంతి. ఈ పాట తాత్పర్యమును తండ్రి కొద్దిగా తెలుపుచున్నారు. ఇందులో ఏదీ మార్చే పనే లేదు. పిల్లలు తండ్రితో, మేము మీ పిల్లలము కామని చెప్పలేరు. కానీ ఏదో ఒక సమయములో మారిపోతారు. వాస్తవానికి పిల్లలు ఎప్పుడూ తండ్రి నుండి మారిపోరు, పిల్లలుగానే ఉంటారు. కానీ కుటుంబము నుండి విడిపోతారు. ఇప్పుడు మీరు అనంతమైన తండ్రి నేను నా పరంధామములో ఉండినాను. ఎలాగైతే ఆత్మలైన మీరు ఇచ్చటకు వచ్చి పాత్ర చేస్తారో, గృహస్థులుగా అవుతారో అలాగే నేను కూడా వచ్చి గృహస్థునిగా అవ్వవలసి వచ్చింది. ఇచ్చట సన్ముఖములో మీరు నన్ను మాత-పిత అని అంటున్నారు. ఇంతకుముందు కూడా మీరు మాత పిత,..... అని పిలిచేవారు. కానీ అప్పుడు నేను గృహస్థుడను కాదు. ఇప్పుడు వచ్చి గృహస్థునిగా అయ్యాను. అది కూడా 2-4 పిల్లలకు కాదు. అనేకమంది పిల్లలు వస్తూ పోతూ ఉంటారు. మేము మారమని అంటారు కానీ మాయ మార్చేస్తుంది. తండ్రి అత్యంత ఉన్నతులు. వీరికంటే ఉన్నతమైన తండ్రి ఎవ్వరూ ఉండరు. సాధారణ మనుష్య శరీరములో ప్రవేశించారు. భవిష్య 21 జన్మలకు పురుషార్థానుసారము ఆస్తి లభిస్తుందని పిల్లలకు తెలుసు. చాలా మంది నడుస్తూ-నడుస్తూ మారిపోతారు. ఎందుకనగా ఇది మాయతో యుద్ధము. ఇంతకుముందు మీరు మాయకు వశమై ఉండినారు. ఇప్పుడు తండ్రి మిమ్ములను దత్తత తీసుకున్నారు. అటువైపు మాయ ఇచ్చే సుఖముంది. ఇచ్చట ఆ సుఖము లేదు. అందువలన ఆ సుఖము తన వైపు ఆకర్షిస్తుంది. ఇచ్చట మీ సుఖము గుప్తమైనది. భవిష్యత్తులో అపార సుఖము అనుభవిస్తామని మీకు తెలుసు. ఒకవేళ ఇచ్చటి సుఖము బుద్ధిలోకి వస్తే, అదే గుర్తు వస్తూ ఉంటుంది. అంత్యములో కూడా అదే గుర్తుకు వస్తుంది. అందువలన ఈ మాయావీ సుఖమును లెక్క చేయరాదు. ఈ సుఖము కాకిరెట్టకు సమానమని కూడా గానము చేస్తారు. సుఖము మనకు సత్యయుగములో లభిస్తుందని పిల్లలైన మీకిప్పుడు తెలుసు. ఆ సుఖము ప్రొప్తి చేసుకునేందుకు మనము మాత-పితలకు చెందినవారిగా అయ్యాము. తండ్రి ఏదో ఒక సమయములో తప్పకుండా గృహస్థులుగా అయ్యారు, అందుకే మీరు వారిని మాత-పిత అని అంటున్నారు. మాత-పిత అని గానము చేస్తారు కానీ అర్థము తెలియదు. ఇప్పుడు వారు అనంతమైన తండ్రి కాక తల్లి కూడా అయ్యారని పిల్లలైన మీకు తెలుసు. ఈ తల్లి ద్వారా అనగా ప్రజాపిత బ్రహ్మ ద్వారా దత్తత చేసుకున్నారు. ఇప్పుడు ప్రజాపిత, శివుడు ఇరువురూ తండ్రులుగా అయ్యారు. తండ్రి తల్లి ద్వారా దత్తత చేసుకుంటారు కదా. ఇప్పుడు త్వమేవ మాతాశ్చ పితా..... అని వీరిని అనాలా? లేక బ్రహ్మను

అనాలా? మేమంతా సోదరులము, వారు తండ్రి అని గానము చేస్తారు. అందులో తల్లి ప్రశ్నే లేదు. కానీ మాత-పిత,..... అని గాయనముంది. ఇప్పుడు మాత-పితగా ఎలా అవుతారు? ఇవి అర్థము చేసుకునే అద్భుతమైన విషయాలు. మనుష్యులు అయోమయములో పడ్డారు ఎందుకనగా శరీరము పురుషునిది కదా. అందువలన తల్లి దత్తత తీసుకోబడింది. ఆమె పుత్రిక అయిన సరస్వతి. కానీ కూతురు ద్వారా దత్తత చేసుకోరు. ఇతను మాతనే కాక పిత కూడా అయ్యారు. వారు ఇతనిలో ప్రవేశించి బ్రహ్మకు స్వయంగా చెప్పున్నారు - నీవు నా పుత్రుడే కాక, పత్నివి కూడా. తండ్రి ఇతని ద్వారా దత్తత చేసుకుంటారు. కనుక ఇతను మాత కూడా అవుతారు. అయినా తండ్రి చెప్పున్నారు - మీరు నన్ను స్మృతి చేయాలి. బ్రహ్మను స్మృతి చేయరాదు. ప్రపంచములో మనుష్యులు చాలామంది లాకెట్లు ధరిస్తారు. వీరు తండ్రి, తండ్రి అంటున్నారు - పిల్లలూ, మీరు మీదంతా మర్చిపోవాలి. దేహ సహితము దేహ సంబంధీకులందరినీ మరచి పరమపిత పరమాత్మతో యోగము చేయండి. తండ్రి అయిన నన్ను స్మృతి చేయమని పిల్లలైన మిమ్ములను ఆజ్ఞాపిస్తున్నాను. నేను ఇతనిలో ప్రవేశించి మీకు రాజయోగము నేర్పిస్తాను. ఇందులో ప్రేరణ అను మాటే లేదు. ప్రేరణ ద్వారా బాబా పని చేయరు. త్రామానుసారము ఇదంతా జరిగే తీరాలి. తండ్రి స్మృతి ద్వారా వికర్తలు వినాశనమౌతాయి. ఏ ఇతర దేహధారిని స్మృతి చేసినా సమయము వృథా అవుతుంది. ఇతరులతో బుద్ధియోగము జోడిస్తే తండ్రి ఆజ్ఞను భిక్కులించినవారవుతారు. తండ్రిని స్మృతి చేయుటలో శ్రమ ఉంది. ఇందులోనే మరపు వస్తుంది. తండ్రి అంటున్నారు - మీరు నా ప్రేయసులు. నడుస్తూ-నడుస్తూ ప్రియుడైన నన్ను స్మృతి చేయు పురుషార్థము చేయండి. గీతలో కూడా భగవానువాచ - “నన్నొక్కరినే స్మృతి చేయండి” అనే ఉంది. దేహ సహితము దేహ సంబంధాలన్నీ వదిలి స్వయాన్ని ఆత్మగా భావించండి. ఈ మాట చెప్పేదెవరు? శివబాబానా లేక కృష్ణుడా? ఎవరిని స్మృతి చేయాలి? శ్రీ కృష్ణుడు సంగమ యుగములో ఉండడు. కానీ కృష్ణుని ఆత్మ ఇచ్చటనే ఉంది. ఇతను నేర్చుకొని ఇతరులకు కూడా నేర్పిస్తారు. ఇతను ముఖ్యమైన మొట్టమొదటి రాకుమారుడు ఇతనితో పాటు ఇతరులు కూడా ఉన్నారు కదా. రాధ కూడా జతలో ఉంది. కానీ ఇతను మొదటి రాకుమారుడు. రాధ తర్వాత వస్తుంది. మొదట ఇతని పేరుంది. ఇవి ఎంతో రహస్యమైన విషయాలు. అందువలన తండ్రి అంటున్నారు - ముఖ్యంగా ఒక్క మాట గుర్తుంచుకోండి. గీత కృష్ణుడు గానము చేయలేదు. కృష్ణుని భగవంతుడని అనరు. ఈ విషయములోనే గెలుపొందే అన్ని విషయాలున్నాయి. ఒక్క తండ్రి మాత్రమే బ్రాహ్మణ, దేవత, క్షత్రియ అను మూడు ధర్మాలను స్థాపన చేస్తారు. మొదట దేవత, ఇస్లాం, బౌద్ధ, క్రైస్తవ ధర్మాలు, ఇవి కాక చిన్న-చిన్న ధర్మాలు అనేకమున్నాయి. గీతాభగవానుని ద్వారా సద్గతి జరుగుతుంది. సర్వుల సద్గతిదాత తండ్రియే. సర్వుల జగద్గురువు కూడా ఒక్క సద్గురువే. సద్గురువు అనగా సద్గతినిచ్చేవారు. ఇది అందరికీ బాగా తెలపండి.

బాబా మురళి చదువుటకు విద్యార్థులందరికీ హక్కు ఉంది. మురళి పై ఎవరికి ఆసక్తి ఉందో వారు మురళిని 3-4 సార్లు చదువుతారు. మురళిని తప్ప ఏ ఇతరమేదియూ ఇష్టపడరాదు. మురళిని 5-6 సార్లు బాగా చదివితే బ్రాహ్మణి కంటే ఉన్నతంగా అవ్వగలరు. అందరూ వారి-వారి ఉన్నతి చేసుకోవాలి. వాస్తవానికి బ్రాహ్మణీలు అత్యంత వినయ విధేయతలు గల సేవకులు. ఎవరికైనా మంచి ఆహార-పానీయాల వైపు బుద్ధి పోతే, మరణించే సమయములో కూడా అవే గుర్తుకు వస్తాయి. ఈ సమయములో సేవ చేయించుకుంటూ ఉంటే సమాప్తమైపోతారు. సేవ చేయువారు సదా వినయ విధేయలతో ఉంటారు.

ఉదాహరణగానికీ జనక్ బడ్డ(జానకి దాది) ఎప్పుడూ, ఎవరితోనూ సేవ చేయించుకోరు. కొంతమంది సేవ చేయించుకునేందుకు అలవాటు పడితే తర్వాత వారిని గురించి చెప్పలేము. బట్టలు ఉతికేవారు దొరక్కపోతే జబ్బుపడ్డారు. ఎచ్చటికీ వెళ్లేరు. ఇందులో ఎక్కువగా నవాబుగిరి జరగదు. సేవకులై సర్వీసు చేయాలి. తండ్రి కూడా సేవకుడే కదా. వారు చెప్పున్నారు - నేను అత్యంత ఉన్నతుడను. ఎంత సాధారణ శరీరములో వచ్చాను. నేను గుర్రపు బండి మొదలైన వాటిని అడగను. వీరు తండ్రి కూడా అయ్యారు. వానప్రస్థము తర్వాత తండ్రి సేవ చేయుట పిల్లల కర్తవ్యము. ఈ బాబా శివబాబా రథము. అయినా పిల్లలతో సేవ తీసుకోరు. పిల్లలు తమ చదువు పై పూర్తి గమనముంచాలి. నియమానుసారము చదువుకొని చదివిస్తే సత్తయుగములో కూడా నియమానుసారము రాజ్యపాలన చేస్తారు. సత్తయుగములో నియమ విరుద్ధంగా ఏదీ జరగదు. ప్రతి విషయములో ఖచ్చితంగా తయారవ్వాలి. మనము విశ్వరాకుమారుడు, రాకుమారిగా అవుతాము కదా. కనుక ఆ నడవడికలు ఇచ్చట నేర్చుకుంటున్నాము. కృష్ణునికి ఎంత మహిమ ఉంది? మహారాజకుమారుడు. తండ్రి కంటే కృష్ణుని పేరు అధికముగా ఉంది. రాధా-కృష్ణులు తెచ్చుకున్నన్ని మార్కులు ఎవ్వరూ తెచ్చుకోలేరు. వీరు ఉన్నతమైన చదువు చదువుకుంటారు. అందరికంటే ఎక్కువ మార్కులు కృష్ణుడు తెచ్చుకుంటాడు. కానీ జన్మ అయితే తప్పక తీసుకోవాలి. అయితే ఎవరి వద్ద జన్మ తీసుకుంటారో వారికింత గౌరవముండదు. మొదట తప్పకుండా వారి తల్లిదండ్రులు జన్మ తీసుకొని ఉంటారు. అయినా వారి కుమారుడైన కృష్ణుని పేరు ప్రసిద్ధమవుతుంది. ఈ విషయాలన్నీ చాలా గుప్తమైనవి. ఇది చిట్-చాట్. ముఖ్యమైనది - స్వయాన్ని అశరీరి అత్తగా భావించండి. మనము అనంతమైన తండ్రికి సంతానమయ్యాము. మనము ఇచ్చటనే సర్వగుణ సంపన్నంగా అవ్వాలి. ఇప్పుడింకా ఎవ్వరూ సంపూర్ణంగా అవ్వలేదు. అందరూ పురుషార్థులే. వీరి రిజల్టు కూడా బాబా చూస్తారు కదా. ఈ బ్రహ్మ అందరికంటే ఉన్నతంగా అవుతాడు. అందువలన ఫోలోఫాదర్ అని అంటారు. చివరి వరకు తండ్రినే అనుసరించాల్సి వస్తుంది. ద్రామాలో జరిగేదంతా అర్థం చేయించబడ్తుంది. ఇదే రైటు. ఏ విషయములోనూ సంశయము రాకూడదు. తల్లి చనిపోయినా హల్వా తినాలి,.....(అమ్మా మీరే తో భీషణ్ణా ఖానా,.....) మీరు మన్మథనాభవ స్థితిలో ఉండాలి. దుఃఖించే మాట లేదు. ద్రామాలో ఏమి నిశ్చయింపబడిందో అది జరుగుతూనే ఉంటుంది. ఇది అనాదిగా తయారైన ద్రామా. నిశ్చయమైనది జరుగుతూనే ఉంటుంది. పురుషార్థము చేసి తమ జీవితాన్ని వజ్ర సమానంగా చేసుకొనుట పిల్లల పని. కర్మేంద్రియాలతో ఎలాంటి చెడు కర్మలు చేయరాదు. అంతేకానీ భాగ్యములో ఏదీ ఉంటే అది జరుగుతుందిలే అని అనుకోరాదు. పురుషార్థము చేయాలి. బాబాకు పూర్తి సమాచారాన్ని కూడా ఇవ్వాలి. ఒక్కొక్క సెంటరు గురించి పూర్తి తెలియనే తెలియదు. చాలా సెంటర్లు నడుస్తాయి. కొంతమంది బ్రాహ్మణీలు లేకుండానే గీతా పాఠశాలలను తెరచి సేవ చేస్తూ ఉంటారు. నెంబరువారుగా ఉన్నారు కదా. ఎవరు మంచి సేవ చేస్తారో, వారే బాబా హృదయములో ఉంటారు. హృదయ సింహాసనాధికారులుగా అవుతారు. పిల్లలు బాగా చదువుకొని తండ్రి భుజాల పై కూర్చోవాలని తండ్రి కోరుకుంటారు. పరీక్ష అయితే అందరికీ ఒక్కటే కానీ వెరైటీ పదవులు చాలా ఉన్నాయి. ప్రతి పుష్పము తమ-తమ సుగంధాన్ని ఇస్తూ ఉంటాయి. కొన్ని చాలా దుర్వాసన ఇచ్చేవి కూడా ఉన్నాయి. అద్భుతము చేసే పిల్లలు కూడా చాలామంది ఉన్నారు కదా. ప్రేమ్, మనోహర్, దీది..... వీరిని అందరూ మహిమ చేస్తారు. కొంతమంది పేర్లు కూడా చెప్పరు. పతితుల నుండి పావనముగా చేయుటకు తండ్రి ఎంత శ్రమ చేయవలసి వస్తుంది! కోతులను మందిరాలకు అర్చులుగా చేస్తారు. సూర్యవంశీ, చంద్రవంశీ, రాజులు-ప్రజలు, పేదలు-ధనవంతులు అందరూ తయారవుతారు

కదా. పురుషార్థము చేసి ఉన్నత పదవి పొందుకోవాలి. లేకుంటే జన్మ-జన్మాంతరాలకు అలాగే అయిపోతారు. బాబా నుండి మేము పూర్తి వారసత్వము తీసుకోలేదని తర్వాత చాలా పశ్చాత్తాపపడవలసి వస్తుంది. ఫాలో చేయండి అని టీచరు, గురువు కూడా అంటున్నారు. ఇచ్చట ఇతను తండ్రి, టీచరు, గురువు కూడా అయ్యారు. సుప్రీమ్ ఫాదర్, సుప్రీం టీచర్, సుప్రీం సద్గురువు కూడా ఉన్నారు. ఆ నిరాకారులే జ్ఞానసాగరులు, వారి ద్వారానే వారసత్వము లభిస్తుంది. వారు సర్వుల సద్గతిదాత. దాని కొరకు అందరూ సాధన చేస్తున్నారు. సాధువులు అనగా సాధన చేయువారు. మరి వారు ఇతరులకు ముక్తిని ఎలా ఇవ్వగలరు? అర్థం చేయించే యుక్తి చాలా బాగుండాలి. ప్రదర్శనీని ప్రారంభము చేయువారికి కూడా కొంత తెలిసి ఉండాలి. అప్పుడు వారు ఈ ప్రదర్శనీ మనుష్యులను వజ్ర సమానముగా చేసేదని చెప్పగలరు. ఈ ప్రదర్శనీ పరమపిత పరమాత్మ ఆదేశాల ప్రకారము తయారు చేయబడింది. ఇతరులకు కొంత తెలియజేయగలవారి ద్వారా ఉద్ఘాటన చేయించాలి. ఒక రోజు పెద్ద పెద్దవారు కూడా మీ వద్దకు వచ్చి అర్థం చేసుకుంటారు. సన్యాసులు మొదలైనవారు కూడా వస్తారు. ఆ ద్రస్టులోనే కూర్చొని అర్థం చేసుకుంటారు. ఇప్పుడు బాబా ఆదేశమనిస్తున్నారు - “మన్మనాభవ.” తండ్రిని స్మృతి చేస్తే పావనంగా అవుతారు. వినాశము కూడా సమీపములో ఉంది. తండ్రి అంటున్నారు - నేను ఎంత పెద్ద గృహస్థుడుగా అయ్యాను! అందరికంటే ఎక్కువగా గృహస్థ ధర్మాన్ని నేను పాలన చేస్తున్నాను. ద్రామాలో నా పాత్రే అలా ఉంది. పిల్లలు ఉన్నత పదవి పొందేందుకు శ్రమ చేయాలి. పురుషార్థము చేసి తల్లిదండ్రుల సింహాసనాధికారులుగా అవ్వాలి. మనము శివబాబా పిల్లలము అను ఈ నషా అంతరంగంలో ఉండాలి. మేము బాబా కంటే తక్కువగా కాము. మంచిది.

మధురాతి మధురమైన ఆత్మిక పిల్లలకు మాత - పిత, బాప్ దాదాల ప్రియస్మృతులు మరియు గుడ్ మార్నింగ్

ధారణ కొరకు ముఖ్య సారము:- ఆత్మిక పిల్లలకు ఆత్మిక తండ్రి నమస్కే.

1. తండ్రి సమానము సత్కమైన సేవాధారులుగా అవ్వాలి. ఎవరితోనూ సేవ తీసుకోరాదు. వినయ విధేయతలు గలవారిగా(అజ్ఞాకారులుగా) ఉండాలి.
2. ద్రామాలో ఏమి జరుగుతుందో, అదే రైటు. అందులో సంశయము రాకూడదు. మీ జీవితాన్ని వజ్ర తుల్యముగా చేసుకొను పురుషార్థము చేయాలి.

వరదానము:- “ తండ్రి సంస్కారాలను మీ సొంత సంస్కారాలుగా చేసుకునే వ్యర్థము లేక

పాత సంస్కారాల నుండి ముక్తి భవ ”

దేహాభిమాన సంబంధాల ద్వారా వ్యర్థ సంకల్పాలు లేక పాత సంస్కారాలు వస్తాయి. ఆత్మిక స్వరూప సంస్కారాలు తండ్రి సమానంగా ఉంటాయి. ఎలాగైతే బాప్ దాదా విశ్వకళ్యాణకారులు, పరోపకారులు, దయాహృదయులు, వరదాతలుగా,..... ఉన్నారో అలా ఆ సంస్కారాలు మీ సహజ సంస్కారాలుగా అవ్వాలి. సంస్కారముగా అగుట అనగా సంకల్పము, మాట, కర్మ స్వతహాగా దాని అనుసారమే ఉండుట. జీవితంలో సంస్కారము ఒక తాళంచెవి వంటిది. దాని ద్వారా స్వతహాగా నడుస్తూ ఉంటారు. తర్వాత శ్రమ చేసే అవసరముండదు.

స్లోగన్:- “వ్యర్థాన్ని సమాప్తం చేస్తే సేవ చేసే అవకాశం మీ ముందుకే వచ్చేస్తుంది”